

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 3 Pv 508/18/1102-3
EEČ: 2-9-950-2018

Bratislava II 18.12.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 0/26 XXXXX, Slovensko

povolanie: nezistené

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: útok na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 08:50 hod dňa 24.09.2018 v Bratislave na Trnavskej ceste č. 26 pred
bytom nachádzajúcim sa na prízemí potom, ako členovia hliadky PMJ KR PZ
v Bratislave v zložení npráp. XXXXX apráp. XXXXX pristúpili k obvinenému a vyzvali
ho v zmysle § 18 Zákona č. 171/1993 o PZ, aby predložil doklad totožnosti, začal
kričať a následne napadol členov hliadky a to tak, že sa ich pokúšal udrieť zovretými
päťami do oblasti hlavy a odsotiť ich nabok, pričom vykazoval obzvlášť zvýšenú
mieru agresivity a nereagoval na akékoľvek výzvy, aby upustil od svojho konania a
jeho odpor bol prekonaný až za použitia donucovacích prostriedkov, pričom privolaná
hliadka PZ vykonávala voči obvinenému služobný zákrok z dôvodu, že obvinený
fyzicky napadol svoju matku a spôsobil jej ťažkú ujmu na zdraví, čím svojím konaním
úmyselne pôsobil na výkon právomoci verejného činiteľa,

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ, odboru kriminálnej polície, OR PZ XXXXX II vedie pod ČVS: ORP-1226/1-VYS-B2-2018 trestné stíhanie proti XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Dňa 10.12.2018 predložil poverený príslušník PZ príslušný vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, ktorého preskúmaním som dospel k záveru, že je dôvodný.

Pri hodnotení dôvodnosti uvedeného návrhu som sa primárne zameral na to, či vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že skutok popísaný vo výroku uznesenia sa stal, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty vyššie označeného trestného činu, a či z vykonaných dôkazov vyplýva dostatočne odôvodnený záver, že tohto skutku sa dopustil práve obvinený XXXXX. Zhodnotením vykonaných dôkazov podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku som spoľahlivo dospel k takémuto záveru. Vo vzťahu ku skutku, ktorý je uvedený v tomto uznesení konštatujem, že vykonaným dokazovaním sa podarilo preukázať, že skutok napĺňa zákonné znaky prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Zo spáchania vyššie označeného skutku je obvinený usvedčovaný výpoveďou svedkov XXXXX, XXXXX a listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Obvinený XXXXX (ďalej aj ako „obvinený“) (č.l.3-10) využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Voči obvinenému je na tunajšom OKP OR PZ BA II vedené ďalšie konanie pod ČVS:ORP-1224/1-VYS-B2-2018, kde je XXXXX vznesené obvinenie pre zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. V tejto veci bol do konania v zmysle § 142 ods. 1) Trestného poriadku pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria XXXXX, za účelom vykonania kompletného psychiatrického vyšetrenia obvineného a jeho duševného stavu. XXXXX vyhotovila znalecký posudok pod č. 33/2018, ktorý bol zadokumentovaný do tohto vyšetrovacieho spisu. V znaleckom posudku XXXXX konštatuje, že obvinený je v psychiatrickej starostlivosti od roku 2004 pre závažnú duševnú poruchu - Schizofréniu paranoidnú formu. Táto psychotická porucha (duševná choroba) sa prejavuje najťažšou poruchou v komunikácii s okolím - s okolitou realitou - a tou je autizmus. Ďalej sa prejavuje poruchami - sploštením emócií, neadekvátnym, nezúčastneným emočným reagovaním, významne zníženou kontrolou impulzov, psychoticky skresleným úsudkom s dopadom na poruchy konania, štrukturálnymi (takmer nesúvislé myslenie) a obsahovými poruchami myslenia - „myšlienkové prežívanie“ chorobného prenasledovania (perzekučné symptómy) a chorobnej vzťahovateľnosti (paranoidné symptómy), kvalitatívnymi poruchami vnímania. Uvedená duševná choroba sa vyznačuje mimo iné predovšetkým zásadnou poruchou kontaktu s realitou a neschopnosťou adekvátne vyhodnotiť okolité dianie. Konanie obvineného v čase skutku bolo podmienené jeho chorobným stavom, kde dominovali poruchy myslenia, vnímania, impulzivita, psychoticky skreslený úsudok s dopadom na poruchy konania. Z tohto dôvodu **v inkriminovanom čase nebol**

obvinený schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a nebol schopný svoje konanie ovládať. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obvineného v čase skutku boli vymiznuté.

Podľa § 23 Trestného zákona *kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že základnou podmienkou trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin je príčetnosť páchatela v čase činu. Vo všeobecnej časti Trestného zákona je definovaná nepríčetnosť ako jedna z okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť. Nepríčetnosť je stav v čase spáchania činu, v ktorom páchatel pre duševnú poruchu, ktorá je prítomná v čase spáchania trestného činu, nie je schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania alebo takého konanie ovládať.

Otázka nepríčetnosti je otázka právna; jej posúdenie prináleží orgánom činným v trestnom konaní na základe skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov (R 17/1979).

Vyhodnotením zadovážených dôkazov, a to najmä výsledkov znaleckého dokazovania s prihliadnutím na obsah výpovede obvineného, ako i s prihliadnutím na výpovede ostatných svedkov, som dospel k záveru, že obvinený bol v čase spáchania skutku nepríčetný, nakoľko trpel duševnou poruchou, ktorá mala za následok úplné vymiznutie nielen jeho rozpoznávacích, ale i ovládacích zložiek. Zohľadnením vyššie uvedeného bolo nutné dospieť k záveru, že obvinený v čase spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto uznesenia nebol trestne zodpovedný za jeho spáchanie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku *prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.*

Vzhľadom k vyššie uvedenému som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Boris Brenčíč
prokurátor